

บทที่ 4 ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง การศึกษาอุปสงค์ของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการออกแบบสอบถามที่มีอยู่ 3 ตอน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 อย่าง ดังนี้ คือ

1. ข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นในเรื่องการเรียนกวดวิชา
3. ทิศนะต่อการเรียนกวดวิชา
4. การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชา

จากการสุ่มเก็บตัวอย่างแบบ simple random sampling ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งที่ได้เรียนกวดวิชาและไม่ได้เรียนกวดวิชาตามสถานที่ต่างๆ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยให้ตอบแบบสอบถามแล้วขอรับแบบสอบถามคืนทั้ง 300 ตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาประมวลผล เพื่อใช้ในการวิเคราะห์อัตราส่วนร้อยละและความถดถอยโลจิสติก

4.1 ลักษณะเบื้องต้นทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ดังแสดงในตารางที่ 4.1 – 4.7

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามลักษณะเบื้องต้นทั่วไป

จำนวนนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่		
- โรงเรียนไม่มีชื่อเสียง	140	46.67
- โรงเรียนมีชื่อเสียง	160	53.33
รวม	300	100.00
2. เพศของนักเรียน		
- ชาย	178	59.33
- หญิง	122	40.67
รวม	300	100.00
3. อายุของนักเรียน		
12 ปี	76	25.33
13 ปี	158	52.67
14 ปี	34	11.33
15 ปี	22	7.33
รวม	300	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามลักษณะเบื้องต้นทั่วไป

จำนวนนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. อาชีพบิดาของนักเรียน		
- รับราชการ	154	51.33
- ค้าขาย	62	20.67
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	2
- พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	14	4.67
- เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว	54	18
- เกษตรกรหรือประมง	8	2.67
- ไม่มี	2	0.67
รวม	<u>300</u>	<u>100.00</u>
5. อาชีพมารดาของนักเรียน		
- รับราชการ	122	40.67
- ค้าขาย	82	27.33
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	1.33
- พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	26	8.67
- เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว	44	14.67
- เกษตรกรหรือประมง	6	2
- ไม่มี	16	5.33
รวม	<u>300</u>	<u>100.00</u>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามลักษณะเบื้องต้นทั่วไป

จำนวนนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวนักเรียน		
- ต่ำกว่า 10,001 บาท	40	13.33
- 10,001 – 20,000 บาท	96	32.00
- 20,001 – 30,000 บาท	84	28.00
- มากกว่า 30,000 บาท	80	26.67
รวม	300	100.00
7. ระดับการศึกษาของบิดา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	98	32.67
- ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	202	67.33
รวม	300	100.00
8. ระดับการศึกษาของมารดา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	39.33
- ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	182	60.67
รวม	300	100.00
9. ประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
- โรงเรียนรัฐบาล	54	18.00
- โรงเรียนเอกชน	246	82.00
รวม	300	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามลักษณะเบื้องต้นทั่วไป

จำนวนนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. โรงเรียนที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาต่อ		
- โรงเรียนไม่มีชื่อเสียง	60	20.00
- โรงเรียนมีชื่อเสียง	240	80.00
รวม	300	100.00
11. กลุ่มตัวอย่างเคยเรียนกวดวิชาหรือไม่เคย		
- ไม่เคยเรียน	100	33.33
- เคยเรียน	200	66.67
รวม	300	100.00
12. การมีเพื่อนในกลุ่มของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวดวิชา		
- ไม่มี	40	13.33
- มี	260	86.67
รวม	300	100.00
13. ความคิดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเรียนกวดวิชาในภาคเรียนต่อไป		
- ไม่เรียน	70	23.33
- เรียน	230	76.67
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากกว่าโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียง คือมีมากกว่าอยู่ 20 คน หรือ มากกว่าร้อยละ 6.66

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายร้อยละ 59.33 ซึ่งมากกว่านักเรียนหญิงที่มีร้อยละ 40.67 หรือมากกว่าคิดเป็นร้อยละ 18.66

พิจารณาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาวรรณตร พลาณุมาศ ในปี 2541 ซึ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงมากกว่าชาย คิดเป็นร้อยละ 6.34 อันอาจมีผลเนื่องมาจากการเก็บจำนวนตัวอย่างและสถานที่เก็บที่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีอายุอยู่ระหว่าง 12 – 15 ปี โดยเป็นนักเรียนอายุ 13 ปีมากที่สุดถึงร้อยละ 52.67 รองลงมาเป็นนักเรียนอายุ 12 ปี ร้อยละ 25.33

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 4 แสดงให้เห็นว่าบิดาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพรับราชการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.33 รองลงมามีอาชีพค้าขายคิดเป็นร้อยละ 20.67

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมารดาของนักเรียนมีอาชีพรับราชการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.67 รองลงมามีอาชีพค้าขายคิดเป็นร้อยละ 27.33

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้ครอบครัวต่อเดือนของนักเรียนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาวรรณตร พลาณุมาศ ในปี 2541 ที่รายได้ครอบครัวต่อเดือนส่วนใหญ่ร้อยละ 40.40 ไม่เกิน 10,000 บาท ผลการศึกษาที่ไม่ตรงกันนี้อาจเป็นเพราะเวลาที่ห่างกันอยู่ประมาณ 3 ปี คือ การศึกษาของวรรณตร พลาณุมาศเก็บตัวอย่างนักเรียนในช่วงปี 2541 ซึ่งเป็นช่วงเวลาวิกฤติเศรษฐกิจที่รายได้ประชาชนของประเทศโดยรวมลดต่ำลง อีกทั้งอาจเกิดจากสถานที่ที่สุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันก็เป็นได้

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างบิดาของนักเรียนมีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 67.33 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 32.67

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมารดาของนักเรียนมีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.67 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 39.33

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเอกชนมากกว่าโรงเรียนรัฐบาลอยู่ 192 คน หรือมากกว่าคิดเป็นร้อยละ 64

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นเหตุเป็นผลกับโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่ตามตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 1 ที่นักเรียนตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนเสียส่วนใหญ่

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่จะศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดถึงร้อยละ 80 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียงอยู่ 180 คนหรือมากกว่าถึงร้อยละ 60

ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างนักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว ดังได้แสดงผลตามตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่จึงต้องการที่จะศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 11 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเรียนกวดวิชามากถึงร้อยละ 66.67 ซึ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเรียนถึง 100 คนหรือมากกว่าอยู่ร้อยละ 33.34

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดังแสดงในตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 1 ได้เคยเรียนกวดวิชามาก่อน

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนมีเพื่อนในกลุ่มที่เรียนกวดวิชามากถึงร้อยละ 86.67 และมีมากกว่าที่ไม่มีเพื่อนในกลุ่มเรียนถึง 180 คน หรือมากกว่าอยู่ร้อยละ 73.34

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษามีความสอดคล้องเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันกับผลการศึกษาในตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 1 และหัวข้อที่ 11 ว่านักเรียนส่วนใหญ่เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เคยเรียนกวดวิชามาก่อนและมีเพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ต่างก็เรียนกวดวิชา

จากตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากถึงร้อยละ 76.67 ที่คิดจะเรียนกวดวิชาต่อในภาคเรียนต่อไป ซึ่งมีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่คิดจะไม่เรียนต่อถึง 160 คน หรือมากกว่าอยู่ร้อยละ 53.34

ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนยังเห็นว่าการเรียนกวดวิชาทำให้ผลการเรียนดีขึ้นและช่วยทบทวนวิชาที่เรียน ตามที่ได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 4.1 หัวข้อที่ 21

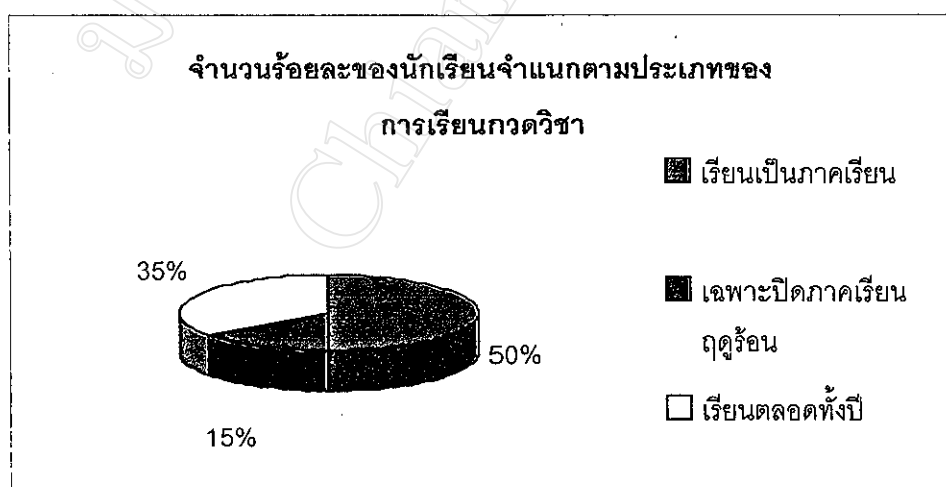
14. ประเภทของการเรียนกวดวิชา

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประเภทของการเรียนกวดวิชา

ประเภทของการเรียนกวดวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นภาคเรียน	100	50.00
เฉพาะปิดภาคฤดูร้อน	30	15.00
ตลอดทั้งปี	70	35.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เคยเรียนกวดวิชา ส่วนมากร้อยละ 50.00 ที่เรียนกวดวิชาเป็นภาคเรียนๆ ไป รองลงมาจะเรียนตลอดทั้งปีร้อยละ 35 และน้อยที่สุดที่เรียนเฉพาะปิดภาคเรียนฤดูร้อนร้อยละ 15

ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์และคณะในปี 2532 ที่ส่วนใหญ่ผู้เรียนกวดวิชาจะเลือกเรียนในภาคฤดูร้อนเป็นร้อยละ 47.3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษานี้ มีขอบเขตเฉพาะมัธยมศึกษาตอนต้น แต่การศึกษาของภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์ที่ศึกษามัธยมศึกษาทั้งหมดและอาชีวศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.1 แสดงร้อยละของนักเรียนตามประเภทของการเรียนกวดวิชา

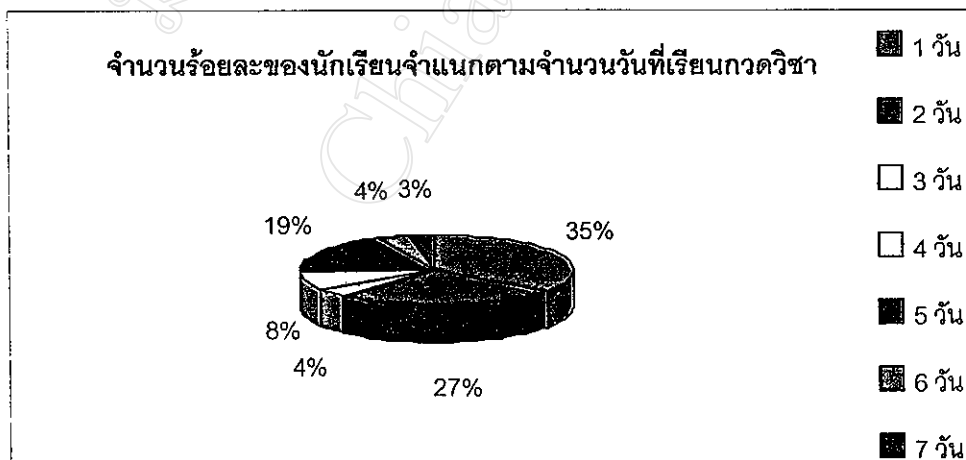

15. จำนวนวันที่ใช้เรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามจำนวนวันที่เรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์

จำนวนวัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 วัน	70	35.00
2 วัน	54	27.00
3 วัน	8	4.00
4 วัน	16	8.00
5 วัน	38	19.00
6 วัน	8	4.00
7 วัน	6	3.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เคยเรียนกวดวิชาจากการสอบถามนักเรียนจะใช้เวลาเรียนเฉลี่ยวันละ 3 ชั่วโมง ในหนึ่งสัปดาห์ส่วนมากร้อยละ 35.00 ที่เรียนกวดวิชา 1 วัน รองลงมาร้อยละ 27.00 ที่เรียนกวดวิชา 2 วัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เรียนกวดวิชาครบทั้ง 7 วันมีเพียงร้อยละ 3.00

รูปที่ 4.2 แสดงร้อยละของนักเรียนตามจำนวนวันที่เรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์

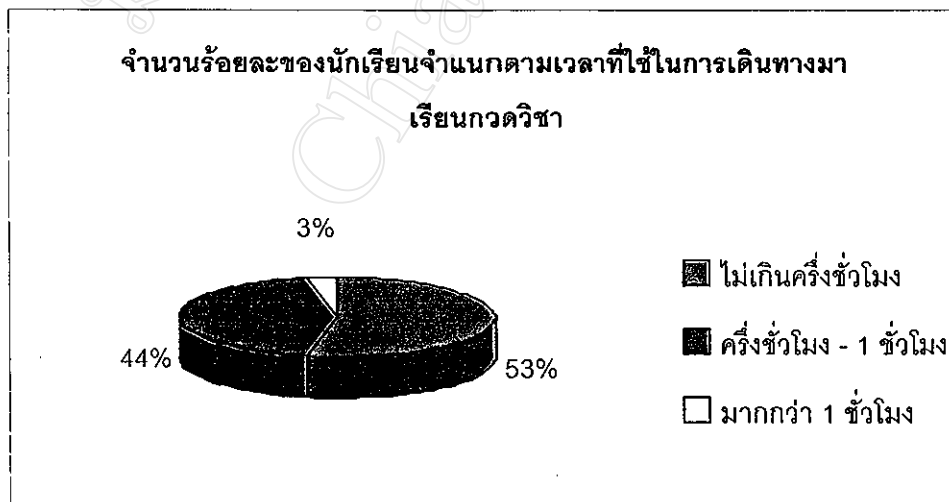
16. เวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกวดวิชา

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกวดวิชา

เวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 1/2 ชั่วโมง	106	53.00
1/2 - 1 ชั่วโมง	88	44.00
มากกว่า 1 ชั่วโมง	6	3.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เคยเรียนกวดวิชา ส่วนมากร้อยละ 53.00 ที่ใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนกวดวิชาไม่เกิน 1/2 ชั่วโมง รองลงมาใช้เวลาในการเดินทาง 1/2 - 1 ชั่วโมง

ซึ่งไม่ตรงกับผลการศึกษาของภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์และคณะในปี 2532 ที่ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง อาจเป็นเพราะการศึกษานี้มีขอบเขตเฉพาะมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ แต่การศึกษาของภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์นั้นศึกษามัธยมศึกษาทั้งหมดและอาชีวศึกษา มีขอบเขตในจังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งมีการจราจรติดขัดเสียเวลาในการเดินทางมากกว่า

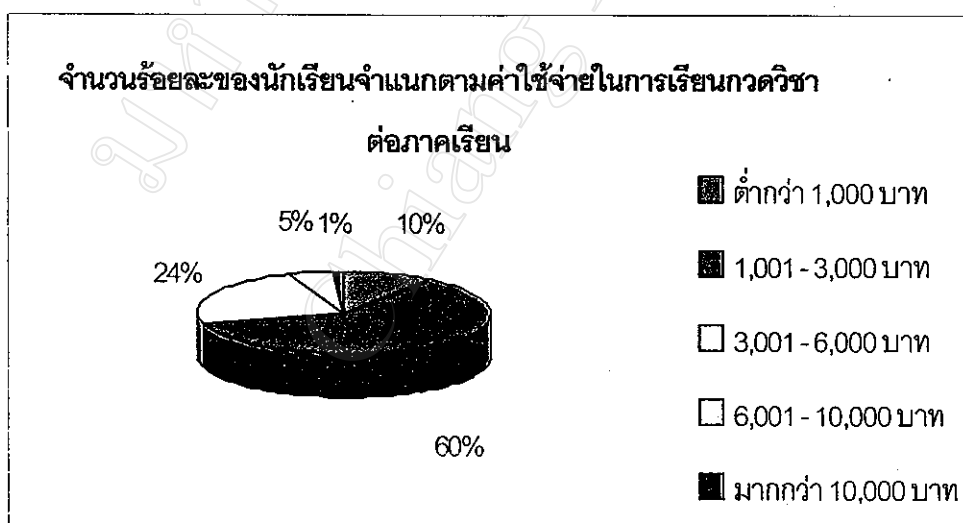
รูปที่ 4.3 แสดงร้อยละของนักเรียนตามเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาเรียนกวดวิชา

17. ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อภาคเรียน

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา

ค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	20	10.00
1,001 – 3,000 บาท	121	60.50
3,001 – 6,000 บาท	47	23.50
6,001 – 10,000 บาท	10	5.00
มากกว่า 10,000 บาท	2	1.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เคยเรียนกวดวิชา ส่วนมากร้อยละ 60.50 มีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อภาคเรียน 1,001 – 3,000 บาท รองลงมาเป็นอันดับสองคือ ร้อยละ 23.50 ที่มีค่าใช้จ่าย 3,001 – 6,000 บาท

รูปที่ 4.4 แสดงร้อยละของนักเรียนจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อภาคเรียน

18. การมีผู้แนะนำหรือชักจูงให้มาเรียนกวดวิชา

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามการมีผู้แนะนำหรือชักจูงให้มาเรียนกวดวิชา

ผู้แนะนำ - ชักจูง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	90	30.00
มี	210	70.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คนทั้งที่เคยเรียนกวดวิชาและไม่เคยเรียนกวดวิชา ส่วนมากร้อยละ 70.00 มีผู้แนะนำหรือชักจูงให้เรียนกวดวิชา ส่วนที่ไม่มีผู้แนะนำหรือชักจูงมีเพียงร้อยละ 30

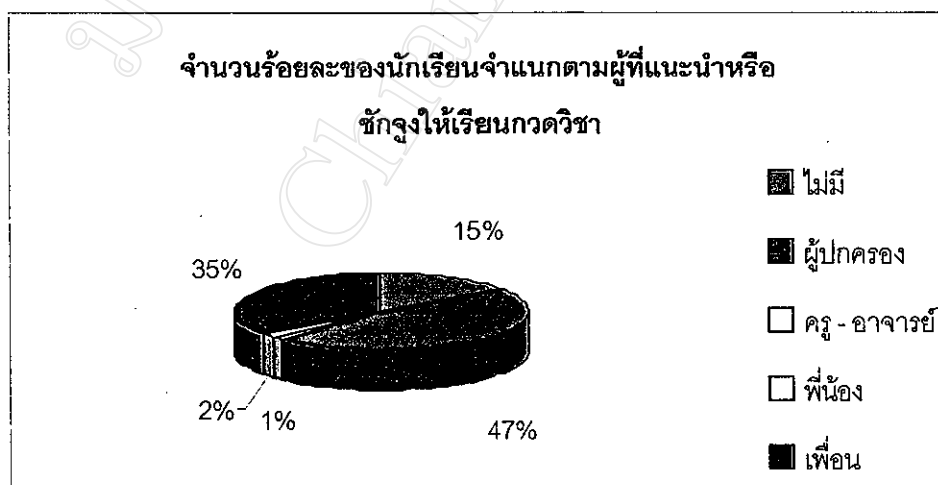
รูปที่ 4.5 แสดงร้อยละของนักเรียนจำแนกตามการมีผู้แนะนำหรือชักจูงให้มาเรียนกวดวิชา

19. ผู้ที่แนะนำหรือชักจูงให้มาเรียนกวดวิชา

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามผู้แนะนำชักจูงให้มาเรียนกวดวิชา

ผู้ที่แนะนำ - ชักจูง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	30	15.00
ผู้ปกครอง	94	47.00
ครู - อาจารย์	2	1.00
พี่น้อง	4	2.00
เพื่อน	70	35.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เคยเรียนกวดวิชา มากที่สุดร้อยละ 47.00 ที่ผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำหรือชักจูงให้เรียนกวดวิชา รองลงมาเป็นเพื่อน ส่วนที่มาเรียนกวดวิชาเองโดยไม่มีผู้แนะนำมีอยู่ร้อยละ 15.00 ซึ่งไม่สอดคล้องตรงกับการศึกษา ของวรรณתר พลภาณุมาศ (2541) ที่ผลการศึกษาบอกว่าผู้ให้คำแนะนำในการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 57.5

รูปที่ 4.6 แสดงร้อยละของนักเรียนจำแนกตามผู้ที่แนะนำให้เรียนกวดวิชา

4.2 ลักษณะความคิดเห็นในการเรียนกวดวิชาของกลุ่มตัวอย่าง

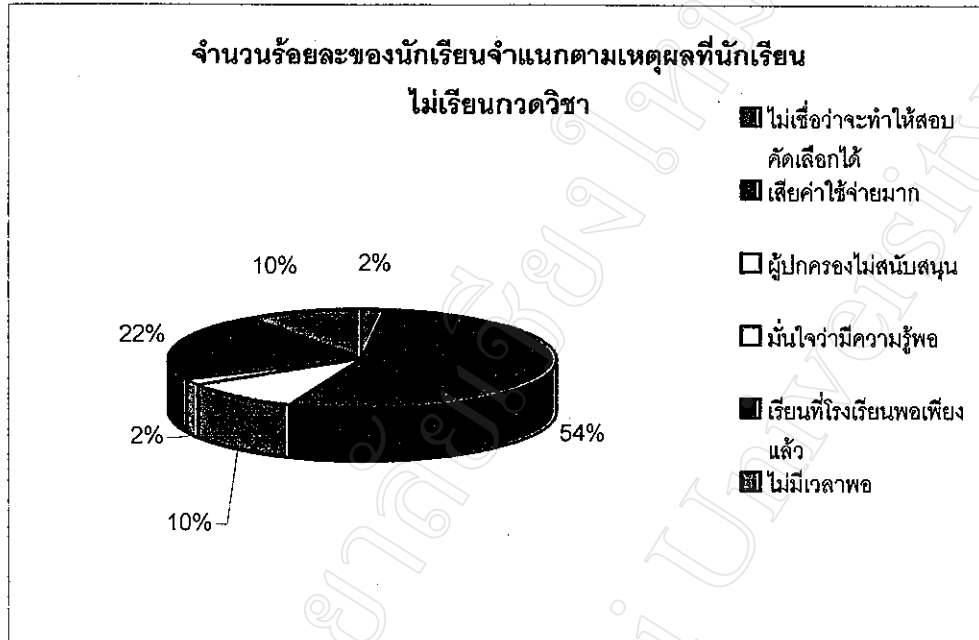
ดังแสดงในตารางที่ 4.8 – 4.13

1. เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างไม่เรียนกวดวิชา

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเหตุผลของการไม่เรียนกวดวิชา

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เชื่อว่าการกวดวิชาทำให้สอบคัดเลือกได้	2	2.00
เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์	0	0.00
เสียค่าใช้จ่ายมาก	54	54.00
ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	10	10.00
มั่นใจว่าตนเองมีความสามารถพอ	2	2.00
การเรียนที่โรงเรียนเพียงพอแล้ว	22	22.00
ไม่มีเวลา	10	10.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คนที่ไม่เรียนกวดวิชา มีเหตุผลของการไม่เรียนกวดวิชาแตกต่างกัน ส่วนมากร้อยละ 54.00 ที่เห็นว่าการเรียนกวดวิชาเสียค่าใช้จ่ายมาก รองลงมาร้อยละ 22.00 ที่เห็นว่าการเรียนที่โรงเรียนก็เพียงพอแล้ว และไม่มีใครเลยที่เห็นว่าการเรียนกวดวิชาเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

รูปที่ 4.7 แสดงร้อยละของนักเรียนตามเหตุผลที่นักเรียนไม่เรียนกวดวิชา

2. เหตุผลในการเรียนกวดวิชา

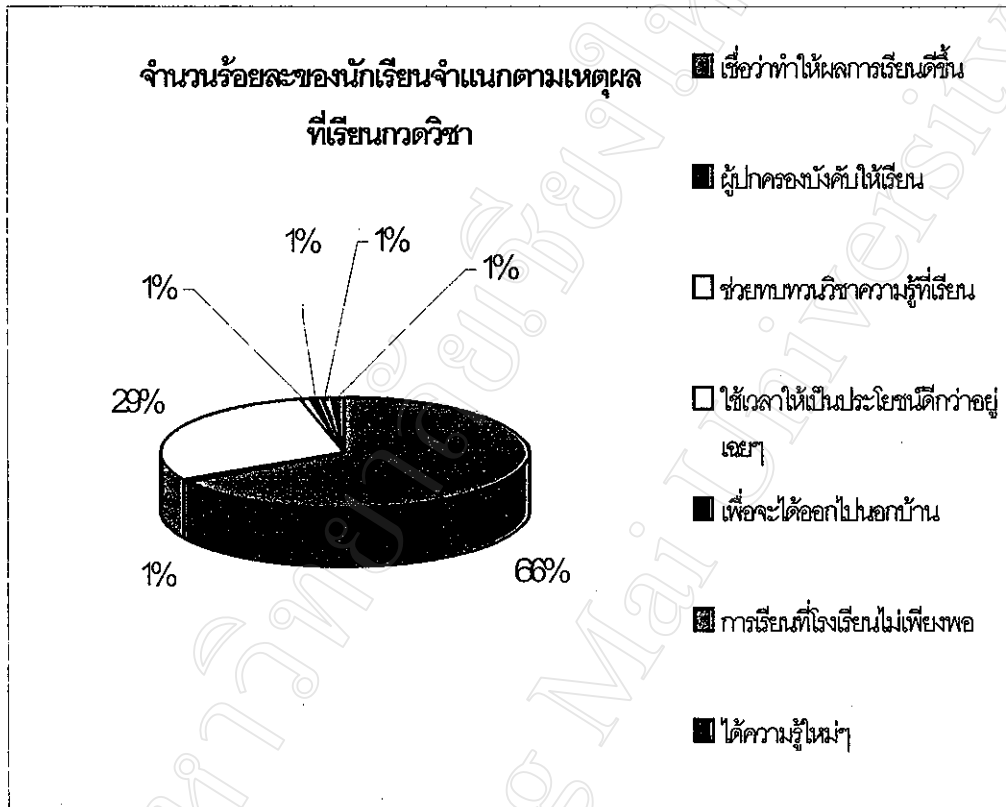
ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเหตุผลในการเรียนกวดวิชา

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เชื่อว่าทำให้ผลการเรียนดีขึ้น	132	66.00
ผู้ปกครองบังคับให้เรียน	2	1.00
ช่วยทบทวนวิชาที่เรียน	58	29.00
เรียนตามเพื่อน	0	0.00
ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ดีกว่าอยู่เฉยๆ	2	1.00
เพื่อที่จะได้ออกไปนอกบ้าน	2	1.00
เรียนที่โรงเรียนไม่เพียงพอ	2	1.00
ได้ความรู้ใหม่	2	1.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เรียนกวดวิชา มีเหตุผลของการเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน มากที่สุดร้อยละ 66.00 ที่เชื่อว่าการเรียนกวดวิชาแล้วช่วยให้ผลการเรียนที่โรงเรียนดีขึ้น รองลงมา ร้อยละ 29.00 ที่เรียนกวดวิชาเพื่อเป็นการทบทวนวิชาความรู้ที่เรียนจากโรงเรียน แต่ร้อยละ 0.00 ที่ไม่มีใครที่เรียนกวดวิชาเพราะต้องการเรียนตามเพื่อน

ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องตรงกับผลการศึกษาของภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์และคณะ ในปี 2532 ที่เหตุผลการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่คือ ต้องการเข้าใจและต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้นเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือ เป็นการใช้เวลาว่างทบทวนวิชาที่เรียนมาเป็นร้อยละ 46.6

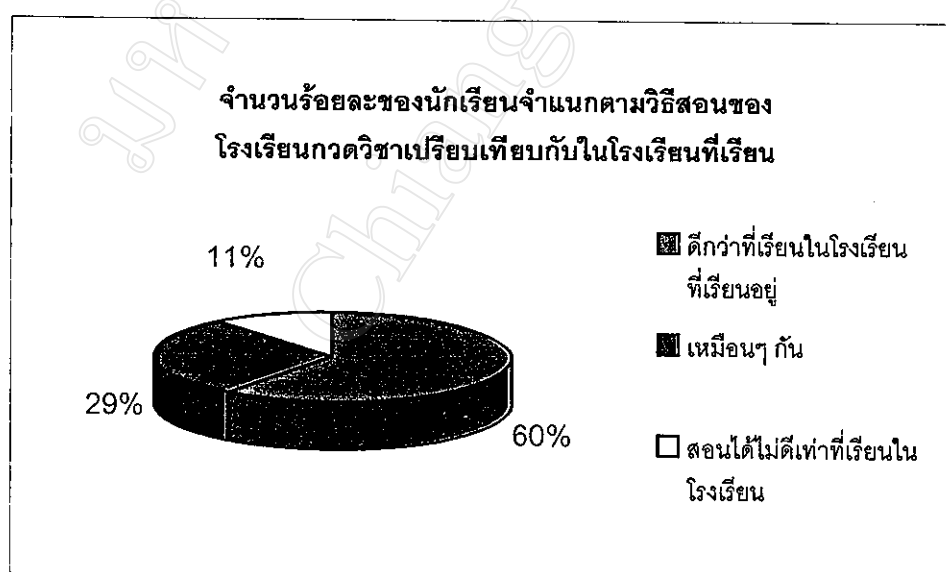
รูปที่ 4.8 แสดงร้อยละของนักเรียนตามเหตุผลในการเรียนกวดวิชา

3. วิธีการสอนของสถาบันกวดวิชาเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่เรียนอยู่

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามวิธีการสอนของสถาบันกวดวิชาเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

วิธีการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ดีกว่าที่เรียนในโรงเรียนที่เรียนอยู่	120	60.00
เหมือนๆ กัน	58	29.00
สอนได้ไม่ดีเท่าที่เรียนที่โรงเรียน	22	11.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เรียนกวดวิชา มีความเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของสถาบันกวดวิชาเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนในโรงเรียนมากที่สุดร้อยละ 60.00 เห็นว่าวิธีการสอนของสถาบันกวดวิชาดีกว่าที่เรียนในโรงเรียน รองลงมา ร้อยละ 29.00 ที่เห็นว่าเหมือนๆ กัน และมีเพียงร้อยละ 11.00 ที่เห็นว่าวิธีการสอนยังสอนได้ไม่ดีเท่าที่เรียนในโรงเรียน

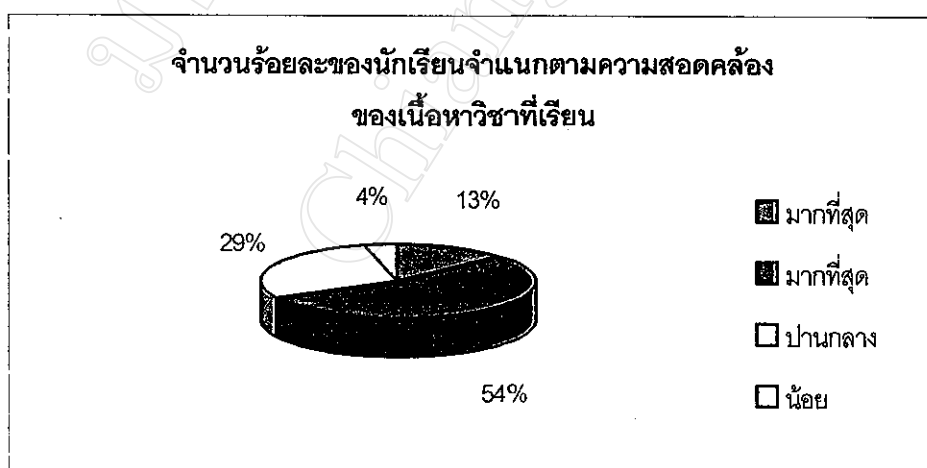
รูปที่ 4.9 แสดงร้อยละของนักเรียนตามวิธีการสอนของสถาบันกวดวิชาเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่เรียน

4. เนื้อหาที่เรียนกวดวิชาสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่โรงเรียน

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเนื้อหาที่เรียนกวดวิชาสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่โรงเรียน

ความสอดคล้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	26	13.00
มาก	109	54.50
ปานกลาง	57	28.50
น้อย	8	4.00
ไม่สอดคล้องเลย	0	0.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เรียนกวดวิชา มีความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนกวดวิชาสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่โรงเรียนมากที่สุดร้อยละ 13.00 มีความเห็นว่ามีมากร้อยละ 54.50 และที่มีความเห็นว่าจะไม่สอดคล้องเลยเป็นร้อยละ 0.00 ซึ่งสอดคล้องตรงกับผลการศึกษาของภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์และคณะในปี 2532

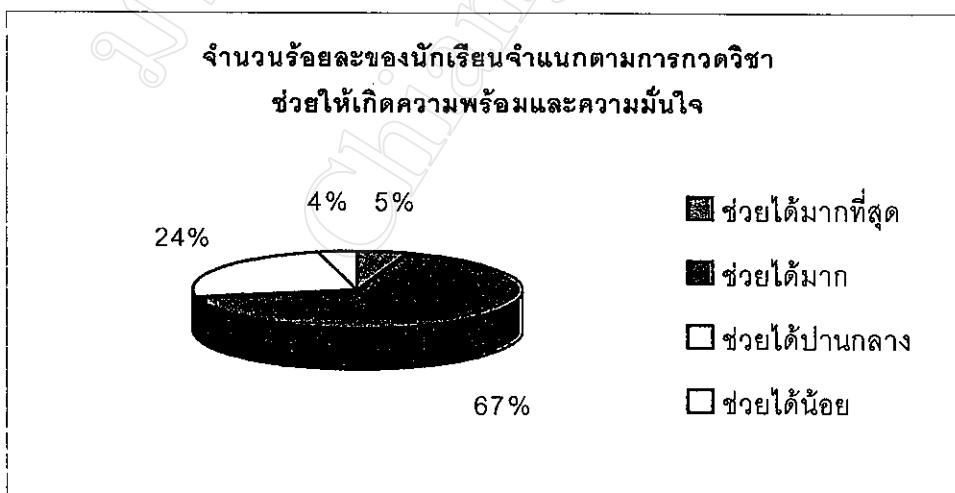
รูปที่ 4.10 แสดงร้อยละของนักเรียนตามความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา

5. การกวดวิชาช่วยให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจในการเรียน

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เห็นว่ากรกวดวิชาช่วยให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจในการเรียนที่โรงเรียน

ความเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่วยได้มากที่สุด	10	5.00
ช่วยได้มาก	134	67.00
ช่วยได้ปานกลาง	48	24.00
ช่วยได้น้อย	8	4.00
ไม่ช่วยเลย	0	0.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เรียนกวดวิชา มีความเห็นว่ากรกวดวิชาช่วยให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจในการเรียนได้มากที่สุดร้อยละ 5.00 รองลงมาเห็นว่าช่วยได้มากร้อยละ 67.00 ที่เห็นว่าไม่ช่วยเลยร้อยละ 0.00 ซึ่งสอดคล้องตรงกับผลการศึกษาของภาวิณี ศรีสุขวัฒน์นันท์และคณะในปี 2532

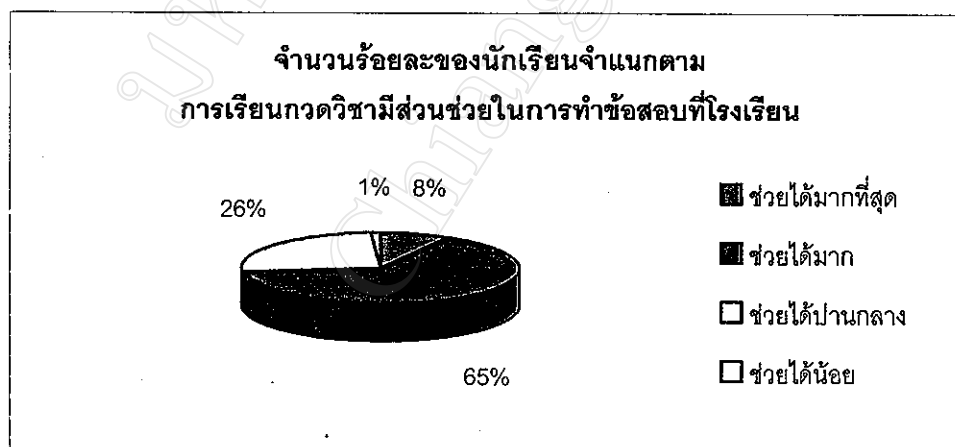
รูปที่ 4.11 แสดงร้อยละของนักเรียนตามความเห็นว่าการเรียนกวดวิชาช่วยให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจ

6. การเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยในการทำข้อสอบในโรงเรียนที่เรียนอยู่

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เห็นว่าการกวดวิชามีส่วนช่วยในการทำข้อสอบในโรงเรียนที่เรียนอยู่

ความเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่วยได้มากที่สุด	16	8.00
ช่วยได้มาก	130	65.00
ช่วยได้ปานกลาง	52	26.00
ช่วยได้น้อย	2	1.00
ไม่ช่วยเลย	0	0.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คนที่เรียนกวดวิชามีความเห็นว่าการกวดวิชามีส่วนช่วยได้มากที่สุดในการทำข้อสอบในโรงเรียนที่เรียนอยู่ร้อยละ 8.00 รองลงมาเห็นว่าช่วยได้มากร้อยละ 65.00 ส่วนที่เห็นว่าไม่ได้ช่วยเลยร้อยละ 0.00

รูปที่ 4.12 แสดงร้อยละของนักเรียนตามความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยในการสอบที่โรงเรียน

4.3 ทิศนะต่อการเรียนมหาวิทยาลัย ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของทัศนคติของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างที่มีต่อการเรียนมหาวิทยาลัย

ข้อความ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถาบันมหาวิทยาลัยช่วยให้มีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น	300	100.00	0	0.00
2. ด้มีเงินมากพอควรเรียนมหาวิทยาลัย	140	46.67	160	53.33
3. ควรส่งเสริมให้มีการเรียนมหาวิทยาลัยมากขึ้น	236	78.67	64	21.33
4. การเรียนมหาวิทยาลัยช่วยเพิ่มพูนความรู้	284	94.67	16	5.33
5. สถาบันมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นไปเพื่อการค้าและหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว	46	15.33	254	84.67
6. การมหาวิทยาลัยในระยะสั้น (ภาคฤดูร้อน) เป็นการเร่งรัดเกินไป และไม่เกิดผล การเรียนรู้	78	26.00	222	74.00
7. ผู้เรียนมหาวิทยาลัย ได้เปรียบผู้ไม่เรียนมหาวิทยาลัยในการทำคะแนนสอบ	208	69.33	92	30.67
8. การเรียนมหาวิทยาลัยช่วยในการพบทวนวิชาที่เรียนมาตลอดทั้งปี	280	93.33	20	6.67
9. การเรียนมหาวิทยาลัยเป็นการเสียเวลาและเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์	30	10.00	270	90.00

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชาไปในทางที่ดี คือ เห็นว่าการเรียนกวดวิชาช่วยให้มีประสบการณ์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ช่วยเพิ่มพูนความรู้ มีความได้เปรียบในการทำคะแนนสอบ เป็นการช่วยทบทวนวิชาที่เรียนมาจากโรงเรียน ผู้ปกครองจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนกวดวิชา ซึ่งไม่ใช่เป็นการเสียเวลาและเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์ และนักเรียนส่วนใหญ่ยังเห็นว่าการกวดวิชาภาคฤดูร้อนไม่ได้เป็นการเร่งรัดเกินไป แต่จากผลการศึกษาจากตารางที่ 4.2 นักเรียนส่วนใหญ่ก็ยังนิยมที่จะเรียนในภาคปกติมากกว่าภาคเรียนฤดูร้อน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

4.4 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชา

การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชา โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (logistic regression analysis) แบบ binary logistic ซึ่งตัวแปรตาม (dependent variable) Y เป็นตัวแปรเชิงกลุ่มที่มีค่าได้เพียง 2 ค่า (dichotomous variable) คือ

ตัวแปรตาม (Y) = ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

โดยกำหนดให้ 0 = ไม่ต้องการเรียน

1 = ต้องการเรียน

โดยพิจารณาจากตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (independent variable) X 9 ตัวแปรดังนี้

X_1 = เป็นนักเรียนในโรงเรียน	0 = ไม่มีชื่อเสียง
	1 = มีชื่อเสียง
X_2 = เพศ	0 = ชาย
	1 = หญิง
X_3 = รายได้ของผู้ปกครอง	ตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือน
X_4 = การศึกษาของบิดา	0 = ต่ำกว่าปริญญาตรี
	1 = ปริญญาตรีขึ้นไป
X_5 = การศึกษาของมารดา	0 = ต่ำกว่าปริญญาตรี
	1 = ปริญญาตรีขึ้นไป
X_6 = ความต้องการศึกษาต่อโรงเรียน-มัธยมศึกษาตอนปลาย	0 = ไม่มีชื่อเสียง
	1 = มีชื่อเสียง
X_7 = เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้ว	0 = ไม่เคย
	1 = เคย
X_8 = ผู้แนะนำหรือชักจูงให้เรียนกวดวิชา	0 = ไม่มี
	1 = มี
X_9 = การมีเพื่อนในกลุ่มเรียนกวดวิชา	0 = ไม่มี
	1 = มี

โดยมีตัวแปรอิสระ $X_1, X_2, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8$ และ X_9 เป็นมาตรานามบัญญัติ (nominal scale) และมีตัวแปรอิสระ X_3 เป็นมาตราอันดับภาคชั้น (interval scale)

สมการพยากรณ์คือ

$$Y = B_0 + B_1X_1 + B_2X_2 + B_3X_3 + B_4X_4 + B_5X_5 + B_6X_6 + B_7X_7 + B_8X_8 + B_9X_9$$

นำข้อมูลตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัวจากแบบสอบถาม 300 ตัวอย่าง ป้อนเข้าโปรแกรม SPSS for Windows version-8 แล้วสั่งให้วิเคราะห์โดยสถิติ logistic regression ซึ่งใน covariate box ได้นำตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัว กำหนดตัวแปรอิสระใส่เข้าไป block ละ 5 ตัว ทั้งหมด 9 block โดยไม่ซ้ำกัน ได้ block ที่ดีที่สุดที่จะใช้พยากรณ์ตัวแปรตาม Y ได้ถูกต้องมากที่สุด คือ block ที่ 7, 8 และ 9 ที่แสดงผลเหมือนกัน มีตัวแปรอิสระแสดงออกมาเพื่อให้ใช้ในสมการครบทั้ง 9 ตัว โดยพิจารณาคัดเลือกจากค่าสถิติต่างๆ เช่น ค่า Cox & Snell R^2 , Nagelkerke R^2 , Model Significance, Goodness-of-fit test และ พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ถูกต้องใน Classification Table for Y ดังได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข

กำหนดสมมติฐานของการทดสอบคือ

$$H_0 : \beta_i = 0 ; i = 0, 1, \dots, 9$$

$$H_1 : \beta_i \neq 0$$

กำหนดระดับนัยสำคัญ = 0.5 เมื่อพิจารณาจากค่า significance จากตารางแล้ว ตัวแปรที่มีค่า significance ≤ 0.05 จะปฏิเสธ H_0 พิจารณาว่าค่า significance ใน variables in the equation ปรากฏว่าตัวแปร X_2, X_3, X_4, X_8 , และ X_9 มีค่า significance > 0.05 ยอมรับสมมติฐานที่ให้ $H_0 = 0$ จะมีเหลือเพียงตัวแปร X_1, X_5, X_6 และ X_7 ที่มีค่า significance < 0.05 ปฏิเสธสมมติฐาน $H_0 = 0$ จึงได้ model ที่เหมาะสมที่ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ โดยมีค่า Nagelkerke $R^2 = 0.737$ แสดงว่า 73.70% ของความผันแปรอธิบายได้ด้วยสมการโลจิสติก

ผลการวิเคราะห์ของโลจิสติก (logistic) ให้ผลใกล้เคียงกับโลจิท (logit) ที่มีตัวแปรอิสระที่เหมาะสมกับ model เพียง 4 ตัว คือ X_1, X_5, X_6 และ X_7 มีค่า McFadden R-squared = 0.617 (ดังได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข) ซึ่งโลจิสติกและโลจิทต่างก็มีพื้นฐานมาจากหลักความน่าจะเป็นเช่นเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่วิธีการวิเคราะห์

ดังนั้น สมการถดถอยโลจิสติกที่ใช้พยากรณ์ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น คือ

$$Y = -6.4353 + 2.3150X_1 + 1.8551X_5 + 1.5548X_6 + 3.4413X_7$$

และค่า R ที่เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation) แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (X_i) ที่มีต่อตัวแปรตาม (Y) โดยที่ $-1 \leq R \leq 1$ เลือกตัวแปรอิสระ X_1, X_5, X_6, X_7 เข้าไปในแบบของสมการถดถอยโลจิสติก

- ค่า $B_1 = 2.3150$ หมายความว่า ถ้าเพิ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง 1 หน่วย จะทำให้ $\log(\text{Odds})$ เพิ่มขึ้น 2.3150 หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจคือความต้องการเรียน กวดวิชาเพิ่มขึ้น 2.3150 โดยมีค่า $R = 0.3039$ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของ Y ได้ 30.39% ส่วนที่เหลือเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น
- ค่า $B_5 = 1.8551$ หมายความว่า ถ้ามารดาของนักเรียนที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญา-ตรีขึ้นไปมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ $\log(\text{Odds})$ เพิ่มขึ้น 1.8551 หรือโอกาสที่จะเกิด เหตุการณ์ที่สนใจคือความต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น 1.8551 โดยมีค่า $R = 0.1486$ สามารถ อธิบายการเปลี่ยนแปลงของ Y ได้ 14.86% ส่วนที่เหลือเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น
- ค่า $B_6 = 1.5548$ หมายความว่า ถ้านักเรียนที่มีความต้องการศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอน ปลายในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ $\log(\text{Odds})$ เพิ่มขึ้น 1.5548 หรือ โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจคือความต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น 1.5548 โดยมีค่า $R = 0.1611$ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของ Y ได้ 16.11% ส่วนที่เหลือเกิดจาก อิทธิพลของตัวแปรอื่น
- ค่า $B_7 = 3.4413$ หมายความว่า ถ้าจำนวนนักเรียนที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ $\log(\text{Odds})$ เพิ่มขึ้น 3.4413 หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจคือความ ต้องการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น 3.4413 โดยมีค่า $R = 0.4155$ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลง ของ Y ได้ 41.55% ส่วนที่เหลือเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น

การแทนค่าในสมการเพื่อการประมาณระดับความต้องการเรียนกวดวิชา
สมมติสอบถามนักเรียนคนที่ 1 จากแบบสอบถาม

$$Y = -6.4353 + 2.3150X_1 + 1.8551X_5 + 1.5548X_6 + 3.4413X_7$$

$$Y = -6.4353 + 2.3150(0) + 1.8551(1) + 1.5548(1) + 3.4413(0)$$

$$= -3.0254$$

จากสมการดังกล่าวสามารถนำมาทำนายได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{Prob.}(\text{even}) &= 1 / (1 + e^{-Y}) \\ &= 1 / (1 + e^{3.0254}) \end{aligned}$$

เมื่อนำมาทำนายนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 ความน่าจะเป็นที่ความต้องการเรียนกวดวิชา
เป็นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{Prob.}(\text{even}) &= 1 / (1 + e^{3.0254}) \\ &= 1 / (1 + 20.6027) \end{aligned}$$

$$= 1 / 21.6027$$

$$= 0.0463$$

จะเห็นว่า Prob.(even) หรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์มีค่าน้อยกว่า 0.5
นั่นคือ สามารถทำนายได้ว่าคนที่ 1 ไม่ต้องการที่จะเรียนกวดวิชา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University